

COMMISSIE VAN BEROEP VOOR HET CHRISTELIJK BASIS-, SPECIAAL- EN
VOORTGEZET SPECIAAL ONDERWIJS

Schorsing. Verweerster heeft appellante als orde maatregel op grond van artikel 3.14, eerste lid, van de CAO PO in het belang van de instelling kunnen schorsen. Het eerste beroep van appellante is ongegrond. De overige beroepen zijn niet-ontvankelijk.

UITSPRAAK

CvB.PO.2013.008 - U.2014.10

heeft de navolgende beslissingen gegeven

in de zaken van:

*****, **appellante**,

gemachtigde: mr. D.J. Prins,

tegen

de **Stichting te A.**, verweerster,

gemachtigde: mr. J.A. Keijser.

1. De procedure

1.1. Appellante heeft bij beroepschrift van 4 januari 2013 beroep ingesteld tegen een schorsingsbesluit van 26 november 2012. Bij brieven van 10 januari 2013 en 29 januari 2013 heeft appellante nog twee beroepen bij de Commissie ingesteld. Bij brief van 27 maart 2013 heeft appellante de gronden van haar beroepen aangevuld. Namens verweerster is een verweerschrift van 24 maart 2014 ingediend. Op 7 april 2014 heeft eiseres nog een nader stuk ingediend.

1.2. De beroepen zijn gevoegd ter zitting van de Commissie van 9 april 2014 behandeld. Hierbij zijn verschenen: appellante met haar gemachtigde en vergezeld van haar echtgenoot, de gemachtigde van verweerster en mr. P. van Leeuwen, juridisch adviseur bij verweerster.

2. De feiten

2.1. Appellante, geboren op 3 oktober 1955, is sinds 1978 in dienst van (de rechtsvoorgangers van) verweerster. Zij is thans als leraar werkzaam op basisschool "N".

2.2. Sedert geruime tijd, in elk geval sinds het schooljaar 2008/2009 is het functioneren van appellante onderwerp van gesprek geweest tussen appellante en verweerster. De aanmerkingen op haar functioneren hebben geleid tot specifieke interventies en begeleiding.

2.3. Op de school waar appellante werkzaam is, is in het schooljaar 2009/2010 gestart met het gemeentelijke programma Kwaliteitsaanpak Basisonderwijs * (KB*), waaraan verweerster deelneemt. Uit de in het kader van dit programma in 2009 verrichte zogenaamde nulmeting is naar voren gekomen dat appellante op alle indicatoren zwak tot onvoldoende scoorde. Bij de KB*-monitor in januari 2012 bleek daarin niet of nauwelijks verbetering te zijn gekomen. Op 8 november 2012 heeft appellante in het verlengde van KB*-programma een ontwikkelassessment afgelegd. Dit assessment is uitgevoerd door twee assessoren van Eduquality.

2.4. Na ontvangst van de conceptrapportage op 20 november 2012 heeft appellante zich meermalen per mail tot één van de assessoren en opstellers van de rapportage, te weten mevrouw Duyff, gewend. In deze mails heeft appellante kenbaar gemaakt het niet eens te zijn met de inhoud van de rapportage. Op 23 november 2012 heeft appellante nog een brief verstuurd aan de directie van Eduquality. In deze brief heeft zij onder meer vermeld dat de inhoud van het gegeven advies volgens haar zeer onprofessioneel, tegenstrijdig in zichzelf, misplaatst, ronduit smadelijk te noemen is en de plank volledig mislaat. Tevens heeft appellante aangegeven dat verspreiding van de rapportage zonder haar nadrukkelijke en schriftelijke toestemming zal worden beantwoord met vergaande gevolgen van financiële en strafrechtelijke aard. Appellante laat het aan de directie van Eduquality over om een beslissing te nemen over de vraag of mevrouw Duyff tot de orde zal worden roepen. Verder laat appellante weten dat de gevolgen voor de onderneming en medewerkers duidelijk mogen zijn.

2.5. Op 26 november 2012 heeft verweerster kennis genomen van de uitkomsten van het door appellante afgelegde ontwikkelassessment.

Op diezelfde dag heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen de locatieleider van de basisschool "N", de HRM-adviseur en appellante over de uitkomsten van het door Eduquality bij appellante afgenomen ontwikkelassessment. In dit gesprek is namens verweerster het voornemen kenbaar gemaakt appellante bij wijze van ordemaatregel voor de duur van vier

weken te schorsen. Bij brief van dezelfde datum is de schorsing met ingang van 27 november 2012 aan appellante bevestigd. In dit schorsingsbesluit is het volgende opgenomen:

“Op 26 november jl. heeft het bestuur van * kennis genomen van de rapportage van uw assessment dat heeft plaatsgevonden op 8 november jl. Daarnaast heeft het College van Bestuur een klacht jegens u ontvangen over de dreigende toon van uw mailwisseling met de assessor Astrid Duyff van Eduquality.

Naar aanleiding van het bovenstaande heeft de heer P (locatieleider basisschool "N") met u in aanwezigheid van mevrouw "Z" (HRM adviseur) op 26 november jl. om 15.15 uur gesproken. Daarbij is namens het bestuur het voornemen geuit om u naar aanleiding van het advies en vanwege de jegens u geuite klacht van Eduquality bij wijze van ordemaatregel voor de duur van vier weken te schorsen. De schorsing is hierbij niet bedoeld als disciplinaire straf maar bedoeld om * en u de gelegenheid te geven zich te beraden over de juiste vervolgstappen.

In het gesprek is u de gelegenheid geboden uw zienswijze te geven op de aangekondigde schorsing en de reden daarvoor.

U reageerde verbaasd op de aangekondigde schorsing. U bent het niet eens met het advies van de rapportage. U bent het ook niet eens met de wijze waarop het assessment is afgenomen. U heeft aangegeven dat u heel gespannen was. (...)

Wat betreft de mailwisseling tussen uw echtgenoot en Astrid Duyff bevestigt u dat u op de hoogte was van de inhoud van deze mail. Op de vraag waarom u niet mevrouw "Z" heeft genaderd om uw klacht te doen jegens de wijze waarop het assessment heeft plaatsgevonden antwoordde u: ‘dat heb ik gedaan. Ik heb op 23 november jl. een mail gestuurd naar de heer "J" en gevraagd om een gesprek hierover.’ Mevrouw "Z" maakt de opmerking dat de dreigende toon van de mail van uw man niet nodig was, een mail waarin stond dat u het niet eens bent met de inhoud van de rapportage was voldoende geweest. U antwoordde daarop dat u wel moest omdat dit soort ‘figuren’ die anderen kapot willen maken een halt geroepen moeten worden. (...)

2.6. Na de beslissing tot schorsing is appellante op 30 november 2012 op school verschenen en is daar werkzaamheden gaan verrichten. Naar aanleiding hiervan heeft verweerster appellante bij brief van 30 november 2012 kenbaar gemaakt dat dit handelen plichtsverzuim oplevert. Daarnaast heeft verweerster haar een dienstopdracht gegeven, inhoudende dat appellante vanaf maandag 3 december 2012 gehoor dient te geven aan de schorsing.

2.7. Op 21 december 2012 heeft er een overleg tussen partijen plaatsgevonden over de te nemen vervolgstappen, in het bijzijn van hun gemachtigden. Partijen zijn daarna in gesprek gebleven over een door appellante te volgen functioneringstraject. Nadat partijen daar in

onderling overleg niet uitkwamen, zijn partijen nog in mediation gegaan. Dit mediationtraject is mislukt.

3. Standpunten van partijen

3.1. Appellante stelt, samengevat weergegeven, dat de schorsing disproportioneel is. Volgens appellante had verweerster de uitkomst van het ontwikkelassessment in twijfel moeten trekken. Er is nimmer een onveilige situatie in de klas ontstaan, althans geen zodanige onveilige situatie die een schorsing rechtvaardigt. Appellante is het niet eens met de inhoud van de rapportage. Zij heeft met name grote problemen met de wijze waarop en de personen waardoor het ontwikkelassessment is afgenomen. Als al sprake zou zijn van disfunctioneren door appellante, hetgeen appellante betwist, had verweerster haar in de gelegenheid moeten stellen haar functioneren te verbeteren voordat tot schorsing werd besloten. Dat is niet gebeurd. Volgens appellante is er geen enkel dienstbelang dat de schorsing rechtvaardigt.

3.2. Verweerster stelt dat zij, gegeven het advies van Eduquality en de bijzondere zorgplicht die zij als bevoegd gezag voor het welzijn en de veiligheid van de aan haar zorg toevertrouwde leerlingen heeft, in redelijkheid niet anders kon dan appellante tijdelijk van haar taken te ontheffen. Gegeven de onaanvaardbare reactie van appellante op de rapportage, alsook haar latere correspondentie met Eduquality en het dreigend karakter daarvan, zag verweerster geen andere mogelijkheid dan een eenzijdig opgelegde schorsing.

4. De beoordeling

Schorsingsbesluit van 26 november 2012

4.1. Op grond van artikel 3.14, eerste lid, van de CAO PO kan de werkgever de werknemer schorsen voor ten hoogste vier weken, indien dit gelet op het belang van de instelling dringend noodzakelijk is. Ingevolgde het tweede lid van dit artikel wordt de werknemer voordat deze wordt geschorst in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te maken. Een besluit tot schorsing wordt zo spoedig mogelijk daarna doch uiterlijk binnen drie dagen schriftelijk bevestigd. De zienswijze van de werknemer omtrent de schorsing wordt in deze bevestiging opgenomen.

4.2. Uit het bestreden besluit volgt dat verweerster appellante bij wijze van ordemaatregel voor de duur van vier weken heeft geschorst, vanwege de inhoud van de rapportage van Eduquality en de door Eduquality jegens appellante geuite klacht.

4.3. De Commissie stelt voorop, dat bij schorsing als ordemaatregel het belang van de instelling voorop staat. Om een ordemaatregel als bedoeld in artikel 3.14, eerste lid, van de CAO PO te kunnen treffen, dient er een dringende noodzaak aanwezig te zijn. Naar het oordeel van de Commissie heeft verweerster die dringende noodzaak voldoende onderbouwd. Hiertoe overweegt de Commissie als volgt.

4.4. De Commissie stelt vast dat in de door verweerster overgelegde rapportage van Eduquality ten aanzien van het door appellante afgelegde assessment, voor zover thans van belang, het volgende is opgenomen:

“De kandidaat is een leerkracht met doorzettingsvermogen, die op alle competenties nog essentiële ontwikkelpunten heeft. Zij vertoont fundamentele tekorten op pedagogisch gebied, in de klas is sprake van een onveilige situatie voor de leerlingen. Tevens vertoont de kandidaat tekorten op didactisch en organisatorisch gebied en voldoet zij niet aan de kenmerken die van een professionele leerkracht gevraagd mogen worden. (...) Gezien de uiterst geringe kans dat de kandidaat op korte termijn in staat zal zijn een veilig pedagogisch klimaat te realiseren, adviseren wij haar tijdelijk te ontheffen van haar verantwoordelijkheden. Parallel aan de tijdelijke ontheffing adviseren wij de kandidaat een strak coachingstraject te bieden dat gericht is op zelfkennis en zelfinzicht en leidt tot zelfvertrouwen en zelfsturing. Doel van dit traject is de kandidaat beter toe te rusten om met de opdrachtgever in gesprek te gaan over de noodzakelijke vervolgstappen.”

4.5. Naar het oordeel van de Commissie heeft verweerster op de inhoud van de rapportage van Eduquality kunnen afgaan. Hierbij neemt de Commissie in aanmerking dat het assessment is uitgevoerd door Eduquality, een onafhankelijk en bekend bureau op het gebied van o.a. competentie en praktijkassessments. Van tevoren hebben partijen afspraken gemaakt over de wijze waarop het assessment zou plaatsvinden en de manier waarop de uitkomst ervan aan verweerster zou worden gerapporteerd. Daarbij is appellante in de gelegenheid gesteld om naar aanleiding van de conceptrapportage feitelijke onjuistheden naar voren te brengen, alvorens de eindrapportage aan verweerster zou worden verstrekt. Appellante heeft die gelegenheid echter aangegrepen om zich richting de opstellers van de rapportage op een zodanige dreigende wijze uit te laten over de totstandkoming en de inhoud van de rapportage dat Eduquality daarover een klacht bij verweerster heeft neergelegd. Dit optreden valt appellante aan te rekenen. Het had veel meer voor de hand gelegen dat zij zich op dat moment uitsluitend tot verweerster had gewend om haar bezwaren kenbaar te maken.

4.6. De Commissie volgt appellante niet in haar betoog dat verweerster appellante eerst de gelegenheid had moeten geven om haar functioneren te verbeteren alvorens tot schorsing over te gaan. Daarbij speelt een rol, dat de tekortkomingen in de taakvervulling door appellante al eerder zijn gesignaleerd en in het verleden reeds vormen van begeleiding om tot verbetering te komen zijn geboden. Gelet op de inhoud van de rapportage van Eduquality en de door haar ontvangen klacht heeft verweerster in redelijkheid kunnen besluiten appellante bij wijze van ordemaatregel van haar taken te ontheffen om vervolgens met haar in gesprek te gaan om te bezien of nader onderzoek nodig zou zijn en of een verbetertraject geïndiceerd zou zijn. Daarbij neemt de Commissie in aanmerking dat appellante de dreigende toon van haar emails aan mevrouw Duyf van Eduquality niet heeft ontkend. De omstandigheid dat appellante zich niet kan vinden in de conclusies van de assessoren van Eduquality en een andere kijk op de situatie heeft, laat het voorgaande onverlet. De schorsingsperiode was juist bedoeld om te bekijken welke vervolgstappen nodig zouden zijn, waarbij appellante ook de kans zou krijgen haar kant van het verhaal te doen.

4.7. Onder de gegeven omstandigheden is de Commissie dan ook van oordeel dat verweerster in redelijkheid het middel van de schorsing als ordemaatregel als bedoeld in artikel 3.14, eerste lid, van de CAO heeft kunnen hanteren.

4.8. Gelet op het voorgaande concludeert de Commissie dat het beroep van appellante tegen de schorsing van 26 november 2012 ongegrond is.

Brief van 30 november 2012

4.9. Appellante heeft bij brief van 10 januari 2013 beroep ingesteld tegen de brief van verweerster van 30 november 2012. In deze brief staat vermeld dat appellante, in strijd met de opgelegde schorsing, op 30 november 2012 op het werk is verschenen en haar gebruikelijke werkzaamheden heeft verricht. Voorts is appellante erop gewezen dat het haar niet vrij staat de opgelegde schorsing te negeren, ook al zouden daar volgens appellante gebreken aan kleven. Voor zover zij het met de opgelegde schorsing niet eens is, kan zij daartegen beroepsmiddelen aanwenden. Door eigenmachtig te handelen heeft appellante zich volgens verweerster schuldig gemaakt aan ernstig plichtsverzuim. Blijkens de brief beraadt verweerster zich of zulks moet leiden tot een disciplinaire maatregel. In genoemde brief heeft verweerster appellante ten slotte een uitdrukkelijke dienststopdracht opgegeven, inhoudende dat appellante vanaf maandag 3 december 2012 gehoor dient te geven aan de schorsing. Voor de goede orde wordt appellante nog meegedeeld dat de schorsing ook impliceert dat haar de toegang tot het schoolgebouw is ontzegd.

4.10. De Commissie stelt vast dat het in de brief van 30 november 2012 om een explicitering van de inhoud van de bij besluit van 26 november 2012 opgelegde schorsing gaat, welke onder meer inhoudt dat de school niet mag worden betreden. Deze verduidelijking voor appellante van de schorsing is niet op te vatten als een andere beslissing met een ander rechtsgevolg dan de schorsingsbeslissing. Er kan dan ook geen sprake van zijn, dat tegen de betreffende mededeling apart beroep kan worden ingesteld. Verweerster heeft het verschijnen van appellante op school op 30 november 2012 om werkzaamheden te verrichten voorts in strijd geacht met de schorsing en dit benoemd als plichtsverzuim. Op zichzelf genomen is dit verschijnen van appellante op school gezien de opgelegde schorsing daarmee inderdaad in strijd, maar nu dit niet tot het nemen van een formele (straf)maatregel heeft geleid, is het daartegen ingestelde beroep niet-ontvankelijk. Het beroep tegen de dienststopdracht is evenmin ontvankelijk, aangezien die beslissing niet anders is dan een explicitering van hetgeen de schorsing inhoudt ten aanzien van het punt niet te mogen verschijnen op school.

4.11. Het door appellante tegen de brief van 30 november 2012 ingestelde beroep dient dan ook niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Schorsingsbesluit van 26 november 2012 verlengd?

4.12. Appellante stelt dat verweerster de schorsing heeft verlengd tijdens het op 21 december 2012 gehouden overleg. Verweerster betwist zulks.

4.13. Naar het oordeel van de Commissie is niet gebleken van een formeel genomen verlengingsbeslissing. Gelet hierop dient het ervoor gehouden te worden dat de bij besluit van 26 november 2012 opgelegde schorsing niet is verlengd. Het tegen die vermeende verlenging van de schorsing ingestelde beroep, dient dan ook niet-ontvankelijk te worden verklaard.

5. De beslissing

De Commissie van Beroep verklaart:

- het beroep tegen het besluit van 26 november 2012 ongegrond;
- de overige beroepen niet-ontvankelijk.

Deze beslissing is gegeven door de Commissie van Beroep in de samenstelling mr. C. de Groot, voorzitter, mrs. A.J.M. Breedveld- van Beeck Calkoen, J. Donner, A. Postma en T. Vis, leden, in bijzijn van mr. L.F.A. Bos, griffier. De uitslag van het beroep is bij brief van 17 april 2014 in verkorte vorm aan partijen medegedeeld, terwijl deze beslissing aan partijen is verzonden op 20 mei 2014.

(w.g. mr. C. de Groot, voorzitter)

(w.g. mr. L.F.A. Bos, griffier)

Voor afschrift,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'L.F.A. Bos', with a long horizontal stroke underneath.

Mr. L.F.A. Bos, griffier